

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 170/2012-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Š. V. a K. V., obaja bytom R., zastúpených JUDr. M. S., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 221/2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. V. a K. V. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. marca 2012 doručená sťažnosť Š. V. a K. V., obaja bytom R. (ďalej len „sťažovatelia“), pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 221/2008.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že 3. novembra 2008 bol okresnému súdu doručený ich návrh, ktorým sa proti odporcovi – Obci R. (ďalej len „obec“) domáhali nahradenia vyhlásenia vôle na uzavretie zmluvy na prevod bytu. Vec je okresným súdom vedená pod sp. zn. 6 C 221/2008. Dňa 21. januára 2010 bolo sťažovateľom doručené predvolanie na pojednávanie, ktoré sa malo konať 19. februára 2010. Dňa 17. februára 2010 okresný súd sťažovateľom telefonicky oznámil zrušenie termínu pojednávania z dôvodu práceneschopnosti starostu obce; odvtedy sa žiadne pojednávanie nevykonalo. Dňa 9. marca 2012 sťažovatelia zaslali okresnému súdu urgenciu, na ktorú dosiaľ nedostali odpoveď. Od podania návrhu uplynuli takmer tri roky a päť mesiacov, avšak okresný súd v ich veci nerozhodol. Podľa názoru sťažovateľov v tomto konaní dochádza k porušovaniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 221/2008 porušil ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietáhov a zaplatiť každému z nich finančné zadost'učinenie v sume 1 500 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 323,50 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 221/2008.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípadoch namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd skúma, či sťažovateľ v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde využil všetky právne prostriedky, ktoré mu na ochranu označeného práva poskytuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“) v ustanoveniach § 62 a nasl. Nevyčerpanie tohto právneho prostriedku ochrany základných práv a slobôd sťažovateľa je dôvodom odmietnutia sťažnosti ako neprípustnej (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 73/05, III. ÚS 78/05).

Zmyslom a účelom realizácie zásady vyčerpania opravných prostriedkov a iných právnych prostriedkov na ochranu základných práv a slobôd je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci, teda aj všeobecných súdov v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Sťažovatelia v predloženej sťažnosti nepreukázali, že pred podaním sťažnosti ústavnému súdu postupovali tak, ako im to umožňuje zákon č. 757/2004 Z. z. Ich urgenciu z 9. marca 2012 (tvoriacu prílohu sťažnosti), ktorou prostredníctvom svojho právneho zástupcu urgovali nariadenie pojednávania, nemožno považovať za účinný právny prostriedok ochrany ich základných práv alebo slobôd, a navyše bola podaná bezprostredne pred podaním návrhu na ústavnom súde. Na túto urgenciu nemal všeobecný súd ani dostatok času reagovať.

Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre neprípustnosť.

V prípade, ak by okresný súd v budúcnosti po vyčerpaní uvedeného právneho prostriedku ochrany základných práv a slobôd sťažovateľov nekonal plynule a svojím postupom by vykazoval určitú nečinnosť, majú sťažovatelia možnosť opakovane podať sťažnosť ústavnému súdu, v rámci ktorej bude zohľadnený celý doterajší priebeh konania, to znamená, že toto rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku rozhodnutej veci podľa § 24 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. apríla 2012